

ПИСМО I

Цариградъ 183 . год.

Любезний ми приятелю Н. Н.

Горчиви извѣстия ми донесе саията изъ Сливенъ въ сестреното ми и майчино писмо съ *Гръцки букви* написано, въ което съ голѣма скръбъ описватъ и там-кашнитѣ върлувания на чумата, която много бащи, майки, кѣща и пр. расплакала и затворила! А най-много ми бѣше жално, че буля Хаджи Николица, Хаджи Пена, братовата ми съпруга, дъщеря на Хаджи Ивана Япааджията (на свадбата, на която толкозъ играяхъ и скачахъ, като деверъ, и черпахъ свадбаритѣ въ пондѣлникъ съ онѣзи сини чешки, които чупѣхъ у тавана за благополучното вѣнчание и пр. на младоженцитѣ, а нѣкои отъ тѣсъ ме карахъ първо да имъ испѣвамъ на грѣцки: „Достойно естъ“, а чи тогива испиваха ракията), била умрѣла отъ чумата, както и двамата ѣ братя, Хаджи Юрданъ и Хаджи Стефанъ, а само малката ѣ сестра, Марийка, останѣла жива! Нѣ нека оставѣмъ тѣзи жални описания, отъ които повечето сж се случили отъ невѣжеството, отъ непрѣдпазването и отъ неотетранението изъ огъня, при бави и отъ пустото суевѣрие, че ужъ тѣй му било писано! А че нека ти напишѣмъ нѣщичко отъ моитѣ тукъ ученически нужди и приключения.

Мжчно било, приятелю, да се живѣе съ помощъ отъ благоволение и нея редовно да не приемашъ и да не можешъ съ нея да си посрѣщнешъ нуждитѣ (40. гроша на мѣсецъ за прѣхрана, утопление, дрѣхы, книги, пранье и пр.!). За това принуденъ бѣхъ да прибѣгнѣхъ и до другъ низости и съ прозба! „Нуждата законъ измѣнява“, казва една пословица. Имаше въ Балкапанъ двама Сливненски търговци, които живѣяхъ въ Влашко,